

Tilltalets svindlande magi

Målningar av Bo Ljung och Per Gustafsson.

Konst

Bo Ljung

Galerie Ahlner

Per Gustafsson

Galleri Magnus Karlsson

I början av Tarkovskijs film "Solaris" finns en scen där kameran sjunker ned mot en vattenyta. Under den, över flodens botten, vajar växterna som i trance. Bakom en hinna av strömmande vatten får verkligheten en ny dimension. Tiden stannar. Berättelsen stannar. I detta evigt fladdrande skuggspel naglas blicken fast.

När jag betraktar målningar av den unge romantikern **Bo Ljung** på **Galerie Ahlner** känner jag samma suggestion. Världen är förstenad i en rörelse som för-

sänker betraktaren i ett slags hypnotisk sömn. Färgens höga temperatur gör mig inte varm, jag får snarare en obehaglig frossa. Skrämmande saker kommer för mig, texter av René Daumal bland annat, den franske författaren som skrev "Ett avgörande minne" (1943). Som 17-åring experimenterar han med "dödens problem": "jag skulle föra min kropp till ett tillstånd så nära den fysiologiska döden som möjligt, men samtidigt mobilisera hela min uppmärksamhet för att förbli vaken och inregistrera hela min uppmärksamhet för att förbli vaken och inregistrera allt som kunde inställa sig inför mina ögon".

RENÉ DAUMAL använde kolte-traklorid. Vad Bo Ljung använt för att få färgen till den

grad överklig vet jag inte. Hur som helst liknar hans utställning en reseberättelse från den andra sidan livet. Föremål och rumsligheter i hans bilder dubblas och glider undan. En spegelsal där gravitationen är upphävd och alla mått förryckta. Stort och smått, kontinenter och mikroorganismer byter plats i detta feberheta rykande landskap.

BESATTHET UTESLUTER som bekant inte språklig medvetenhet. Bo Ljung har sökt sig till det förra sekelskiftet, i närheten av Gustave Moreau.